

“मीठे बच्चे- ज्ञानका प्वाइन्टहरूलाई स्मृतिमा राख्यौ भने खुशी हुन्छ, तिमी अहिले स्वर्गको द्वारमा उभिएका छौ, बाबाले मुक्ति-जीवनमुक्तिको मार्ग देखाइरहनु भएको छ।”

प्रश्न:- आफ्नो रजिस्टरलाई ठीक राख्नको लागि कुनचाहिँ अटेन्शन अवश्य राख्नु छ?

उत्तर:- अटेन्शन रहोस्- मनसा-वाचा-कर्मणा कसैलाई पनि दुःख त दिइन्? आफ्नो स्वभाव धेरै फस्टक्लास, मीठो हुनुपर्छ। मायाले नाक-कान पक्रेर यस्तो कुनै कर्तव्य नगराइदेओस् जसबाट कसैलाई दुःख मिलोस्। यदि दुःख दियो भने धेरै पश्चाताप गर्नु पर्नेछ। रजिस्टर खराब हुन्छ।

गीत:- नयन हीन को राह दिखाओ.....

ओम् शान्ति। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ- मार्ग धेरै सहज सम्झाइन्छ फेरि पनि बच्चाहरूले ठक्कर खाइरहन्छन्। यहाँ बस्दा सम्झन्छन्- हामीलाई बाबाले पढाउनु हुन्छ, शान्तिधाम जाने मार्ग बताउनु हुन्छ। धेरै सहज छ। बाबा भन्नुहुन्छ- दिन-रात जति हुन सक्छ यादमा रहने गर। उनीहरूको भक्तिमार्गको यात्रा गोडाको हुन्छ। धेरै धक्का खान्नुपर्छ। यहाँ तिमी बसेर पनि यादको यात्रामा छौ। यो पनि बाबाले सम्झाउनु भएको छ- दैवी गुण धारण गर्नु छ। शैतानी अवगुणहरूलाई समाप्त गर्दै जाऊ। कुनै पनि शैतानी काम नगर, यसबाट विकर्म बन्छ। बाबा आउनु भएको हो नै तिमी बच्चाहरूलाई सदा सुखी बनाउन। कुनै बादशाहको बच्चा छ भने ऊ पितालाई र राजालाई देखेर खुशी हुन्छ नि। हुन त राजा हुन्छ तर फेरि पनि शरीरको रोग आदि त हुन्छ नै। यहाँ तिमी बच्चाहरूलाई निश्चय छ- शिवबाबा आउनु भएको छ, उहाँले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। फेरि हामी स्वर्गमा गएर राजाई गर्छौं। त्यहाँ कुनै प्रकारको दुःख हुँदैन। तिम्रो बुद्धिमा रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान छ। यो ज्ञान अरु कोही मनुष्य मात्रको बुद्धिमा छैन। तिमी बच्चाहरूले पनि अहिले सम्झन्छौ- पहिला हामीमा ज्ञान थिएन। बाबालाई हामीले जान्दैनथ्यौं। मानिसहरूले भक्तिलाई धेरै उत्तम सम्झन्छन्, अनेक प्रकारको भक्ति गर्छन्। ती सबै हुन् स्थूल कुरा। सूक्ष्म कुरा केही पनि छँदै छैन। अहिले अमरनाथको यात्रामा स्थूल रूपमा जान्छन् नि। त्यहाँ पनि छ उहाँको स्वरूप (लिङ्ग)। कसको पास जान्छौं, मनुष्यहरूले केही पनि जानेका छैनन्। अहिले तिमी बच्चाहरू कहीं पनि धक्का खान जादैनौ। तिमिले जानेका छौ- हामीले पढ्छौं नै नयाँ दुनियाँको लागि। जहाँ यो वेद-शास्त्र आदि हुँदैन। सत्ययुगमा भक्ति हुँदैन। त्यहाँ हुन्छ नै सुख। जहाँ भक्ति हुन्छ त्यहाँ दुःख हुन्छ। यो गोलाको चित्र धेरै राम्रो छ। स्वर्गको द्वार, यसमा धेरै स्पष्ट छ। यो बुद्धिमा रहनु पर्छ। अहिले हामी स्वर्गको द्वारमा बसेका छौं। धेरै खुशी हुनुपर्छ। ज्ञानका प्वाइन्टहरूलाई याद गर्दै तिमी बच्चाहरू धेरै खुशीमा रहन सक्छौ। जानेका छौ- अहिले हामी स्वर्गको गेटमा गइरहेका छौं। त्यहाँ धेरै कम मनुष्य हुन्छन्। यहाँ कति मनुष्य छन्। कति धक्का खाइरहन्छन्। दान-पुण्य गर्नु, साधुहरूको पछाडि भड्काइ कति छ फेरि पनि पुकारिरहन्छन्- हे प्रभु! नयनहीनलाई राह देखाऊ... राह सदैव मुक्ति-जीवनमुक्तिको चाहन्छन्। यो पुरानो दुःखको दुनियाँ हो, यो पनि तिमीलाई थाहा छ। मनुष्यहरूलाई थाहै छैन। कलियुगको अवधि हजारौं वर्ष भनिदिन्छन् त्यसैले बिचराहरू अन्धकारमा छन् नि। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन्, जसले जानेका छन्- वास्तवमा हाम्रो बाबाले हामीलाई राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। जसरी बेरिस्टरी योग, इन्जीनियरिंग योग हुन्छ नि। पढ्नेलाई टिचरको नै याद रहन्छ। बेरिस्टरीको ज्ञानद्वारा मनुष्य बेरिस्टर बन्छ। यो हो राजयोग। हाम्रो बुद्धिको योग छ परमपिता परमात्मासँग। यसमा त खुशीको एकदम पारा चढ्नुपर्छ। धेरै मीठो बन्नु छ। स्वभाव धेरै फस्टक्लास हुनु पर्छ। कसैलाई पनि दुःख नपुगोस्। चाहन्छन् पनि, कसैलाई दुःख नदिऊँ। तर फेरि पनि मायाले नाक-कानबाट पक्रेर भूल गराइदिन्छ। फेरि भित्र पश्चाताप हुन्छ- मैले अनाहकमा उसलाई दुःख दिएँ। तर रजिस्टरमा त खराबी आयो नि। यस्तो कोसिस गर्नुपर्छ- कसैलाई पनि मनसा, वाचा, कर्मणा दुःख नदिऊँ। बाबा आउनु हुन्छ नै हामीलाई यस्तो देवता बनाउन। उहाँले कहिल्यै कसैलाई दुःख दिनुहुन्छ र! लौकिक टिचरले पढाउँछन्, दुःख त दिदैनन् नि। हो, बच्चाहरू पढ्दैनन् भने केही सजाय आदि दिन्छन्। आजकल पिट्ने पनि कायदा निकालेका छन्। तिमी रूहानी टिचर हो, तिम्रो काम हो पढाउनु अनि साथ-साथै चरित्र (मेनर्स) सिकाउनु। फेरि पढ्यौ-लेख्यौ भने उच्च पद पाउँछौ। पढेनौ भने स्वयं फेल हुन्छौ। उहाँ बाबाले पनि सधैं आएर पढाउनु हुन्छ, चरित्र सिकाउनु हुन्छ। सिकाउनको लागि प्रदर्शनी आदिको प्रबन्ध गर्नुहुन्छ। सबैले प्रदर्शनी र

प्रोजेक्टर माग्छन्। प्रोजेक्टरहरू पनि हजारौं लिन्छन्। हरेक कुरा बाबाले धेरै सहज गरेर बताउनु हुन्छ। अमरनाथको पनि सेवा सहज छ। चित्रहरूमा तिमीले सम्झाउन सक्छौ। ज्ञान र भक्ति के हो? ज्ञान यतीतिर, भक्ति उतातिर। यताबाट स्वर्ग, उताबाट नर्क, बिल्कुल स्पष्ट छ। तिमी बच्चाहरूले अहिले जे पढ्छौ त्यो धेरै सहज छ, राम्रोसँग पढाउन पनि सक्छौ, तर यादको यात्रा कहाँ छ र। यो हो सारा बुद्धिको कुरा। हामीले बाबालाई याद गर्नु छ, यसमा नै मायाले हैरान गर्छ। एकदम योग तोडिदिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीहरू सबै योगमा धेरै कमजोर छौ। राम्रा-राम्रा महारथी पनि धेरै कमजोर छन्। सम्झन्छन्- यिनमा यो ज्ञान धेरै राम्रो छ, त्यसैले महारथी हुन्। तर बाबा भन्नुहुन्छ- घोड-सवार, पैदल सेना हुन्। महारथी ती हुन्, जो यादमा रहन्छन्। उठ्दा-बस्दा यादमा रह्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ, पावन हुन्छ। नत्र सजाय पनि खानुपर्छ र पद पनि भ्रष्ट हुन्छ। आफ्नो चार्ट राख्यौ भने तिमीलाई थाहा हुन्छ, बाबा स्वयं बताउँछन्- मैले पनि पुरुषार्थ गर्छु। घरी-घरी बुद्धि अरुतर्फ गइहाल्छ। बाबालाई त धेरै चिन्ता रहन्छ नि। तिमी अगाडि जान सक्छौ। फेरि साथमा आफ्नो चलन पनि सुधारनु छ। पवित्र बनेर फेरि विकारमा गिर्यौ भने गरेको कमाई चट हुन्छ। कसैसँग रिसायौ, मनमुटावमा आयौ मतलब असुर बन्यौ। अनेक प्रकारको माया आउँछ। सम्पूर्ण त कोही बनेका छैनन्। बाबाले पुरुषार्थ गराइरहनु हुन्छ। कुमारीहरूको लागि त धेरै सहज छ, यसमा आफ्नो तागत चाहिन्छ। भित्रको सच्चाई चाहिन्छ। यदि भित्र कसैसँग दिल लागेको छ भने फेरि चलन सक्दैनन्। कुमारीहरू, माताहरू त विश्वलाई स्वर्ग बनाउने सेवामा लाग्नुपर्छ। यसमा छ मेहनत। मेहनत बिना केही पनि मिल्दैन। तिमीलाई २१ जन्मको लागि राजाई मिल्छ भने कति मेहनत गर्नुपर्छ। त्यो पढाइ पनि बाबा त्यसैले पढ्न दिनुहुन्छ, जबसम्म यसमा पक्का हुँदैनन्। यस्तो पनि नहोस् फेरि दुवै संसारबाट जाऊन्। कसैको नाम-रूपमा फसे भने खतम हुन्छन्।

तकदिरवान बच्चाहरूले नै शरीरको भान भुलेर आफूलाई अशरीरी सम्झेर बाबालाई याद गर्ने पुरुषार्थ गर्न सक्छन्। बाबा दिनहुँ सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमीले शरीरको भान छोडि देऊ। हामी अशरीरी आत्मा अब घर जान्छौ, यो शरीर यहाँ छोडिदिनु छ, त्यो तब छोड्न सक्छौ जब निरन्तर बाबाको यादमा रहेर कर्मातीत हुन्छौ। यसमा बुद्धिको कुरा छ। तर कसैको तकदिरमा छैन भने पुरुषार्थ के गर्छन्। बुद्धिमा यो रहनु पर्छ- हामी अशरीरी आएका थियौं, फेरि सुखको कर्म सम्बन्धमा बाँधियो फेरि रावण राज्यमा विकारी बन्धनमा फस्न। अब फेरि बाबा भन्नुहुन्छ- अशरीरी भएर जानु छ। आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर। आत्मा नै पतित बनेको छ। आत्माले भन्छ- हे पतित-पावन आउनुहोस्। अहिले तिमीलाई पतितबाट पावन हुने युक्ति पनि बताइरहनु हुन्छ। आत्मा हो नै अविनाशी। तिमी आत्मा यहाँ शरीरमा आएका छौ पाट खेल्न। यो पनि अहिले बाबाले सम्झाउनु भएको छ, जसलाई कल्प पहिला सम्झाउनु भएको थियो उनै आइरहन्छन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ- कलियुगी सम्बन्धलाई बिर्स। अब त फर्केर जानु छ, यो दुनियाँ नै समाप्त हुनु छ। यिनमा केही सार छैन त्यसैले त धक्का खाइरहन्छु। भक्ति गर्छन् भगवानसँग मिल्न। सम्झन्छन्- भक्ति धेरै राम्रो हो। धेरै भक्ति गर्छन् त्यसैले भगवानसँग मिलन हुन्छ र सद्गति प्राप्त गर्छन्। अब तिमी भक्ति पूरा हुन्छ। तिमी मुखबाट 'हे राम', 'हे भगवान' यी भक्तिको अक्षर पनि ननिस्कउन्। यो बन्द हुनुपर्छ। बाबा केवल भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर। यो दुनियाँ नै तमोप्रधान छ। सतोप्रधान सत्ययुगमा रहन्छन्। सत्ययुग हो चढ्ती कला फेरि कला कम हुँदै जान्छ। त्रेतालाई पनि वास्तवमा स्वर्ग भनिदैन। स्वर्ग केवल सत्ययुगलाई नै भनिन्छ। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान छ। आदि अर्थात् सुरु, मध्य हाफ फेरि अन्त्य। मध्यमा रावण राज्य सुरु हुन्छ। बाबा भारतमा नै आउनुहुन्छ। भारत नै पतित र पावन बन्छ। ८४ जन्म पनि तिमीले नै लिन्छौ। बाँकी त नम्बरवार अरु धर्मका आउँछन्। वृक्ष वृद्धि हुँदै जान्छ फेरि त्यतिबेला नै आउँछन्। यो कुरा कसैको बुद्धिमा छैन। तिमीहरूमा पनि सबैले धारण गर्न सक्दैनन्। यो ८४ को चक्र बुद्धिमा रहयो भने पनि खुशीमा रहन्छौ। अब बाबा आउनु भएको छ, हामीलाई लैजानको लागि। सत्य-सत्य प्रियतम आउनु भएको छ, जसलाई हामीले भक्तिमार्गमा धेरै याद गर्थ्यौं, उहाँ आउनु भएको छ हामी आत्माहरूलाई फर्काएर लैजान। मनुष्यहरूले शान्ति पनि केलाई भनिन्छ, यो पनि जानेका छैनन्। आत्मा त हो नै शान्त स्वरूप। यी कर्मेन्द्रियहरू मिल्छन् त्यसैले कर्म गर्नु पर्ने हुन्छ। बाबा जो शान्तिका सागर हुनुहुन्छ, उहाँले सबैलाई लैजानुहुन्छ। तब सबैलाई शान्ति मिल्छ। सत्ययुगमा तिमीलाई शान्ति पनि हुन्छ, सुख पनि हुन्छ। बाँकी सबै आत्माहरू जान्छन् शान्तिधाम। बाबालाई नै शान्तिका सागर भनिन्छ। यो पनि धेरै बच्चाहरूले भुल्छन् किनकि देह-अभिमानमा रहन्छन्, देही-अभिमानि हुँदैनन्। बाबाले शान्ति त सबैलाई दिनुहुन्छ नि। चित्रमा संगमका बारेमा देखाऊ। यस समय सबै अशान्त छन्। सत्ययुगमा त यति धर्म हुँदैनन्। सबै शान्तिमा जान्छन्। त्यहाँ भरपुर शान्ति मिल्छ। तिमीलाई राजाईमा शान्ति पनि हुन्छ, सुख पनि हुन्छ।

सत्ययुगमा पवित्रता, सुख, शान्ति सबै हुन्छ तिमीलाई। मुक्तिधाम भनिन्छ स्वीट होमलाई। त्यहाँ पतित, दुःखी हुँदैनन्। दुःख-सुखको कुनै कुरा हुँदैन। शान्तिको अर्थ बुझ्दैनन्। रानीको हारको उदाहरण दिन्छन् नि। अब बाबा भन्नुहुन्छ- शान्ति-सुख सबै लेऊ। आयुश्मान भव.... त्यहाँ कायदा अनुसार बच्चा पनि हुन्छ। बच्चा मिलोस् भनेर त्यसको लागि कुनै पुरुषार्थ गर्नु पर्दैन। शरीर छोड्ने समय हुन्छ अनि साक्षात्कार हुन्छ र शरीर खुशीले छोडिदिन्छन्। जसरी बाबालाई खुशी हुन्छ नि- शरीर छोडेर म यो बन्छु, अहिले पठिरहेको छु। तिमीले पनि जानेका छौ- हामी सत्ययुगमा जान्छौं। संगममा नै तिम्रो बुद्धिमा यो रहन्छ। त्यसैले कति खुशीमा हुनु पर्छ। जति उच्च पढाइ त्यति खुशी। हामीलाई भगवानले पढाउनु हुन्छ। लक्ष्य-उद्देश्य सामुन्ने छ भने कति खुशी हुनुपर्छ। तर चल्दा-चल्दै गिँछन्। तिम्रो सेवा वृद्धि तब हुन्छ जब कुमारीहरू मैदानमा आउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ- आपसमा एक त मतभेदमा नआऊ। जबकि जानेका छौ, हामी यस्तो दुनियाँमा जान्छौं जहाँ बाघ र बारखाले पनि सँगै पानी पिउँछन्, त्यहाँ त हरेक चीज देख्रासाथ दिल खुशी हुन्छ। नाम नै छ स्वर्ग। कुमारीहरूले लौकिक माता-पितालाई भन्नु- अहिले हामी त्यहाँ जाने तैयारी गरिरहेका छौं, पवित्र त अवश्य बन्नु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रु हो। अब म योगी बनेकी छु, त्यसैले पतित बन्न सकिदैन। कुरा गर्ने हिम्मत चाहिन्छ। जब यस्ता कुमारीहरू निस्कन्छन् फेरि हेर कति चाँडो सेवा हुन्छ। तर नष्टोमोह हुनुपर्छ। एक पटक मरेपछि फेरि याद किन गर्ने? तर धेरैलाई घरको, बच्चा आदिको याद आइरहन्छ। फेरि बाबासँगै योग कसरी लाग्न सक्छ? यसमा त यही बुद्धिमा रहोस्- हामी बाबाका हौं। यो पुरानो दुनियाँ समाप्त हुनु नै छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) आफ्नो तकदिर उच्च बनाउनको लागि जति हुन सक्छ अशरीरी बन्ने अभ्यास गर्नु छ। शरीरको भान बिल्कुल बिर्सियोस्। कसैको पनि नाम-रूप याद नआओस्- यो मेहनत गर्नु छ।

२) आफ्नो चाल-चलनको चार्ट राख्नु छ। कहिल्यै पनि आसुरी चलन चल्नु छैन। दिलको सच्चाईबाट नष्टोमोह बनेर विश्वलाई स्वर्ग बनाउने सेवामा लाग्नु छ।

वरदान:- आफ्नो महानता र महिमालाई जान्ने सर्व आत्माहरूमा श्रेष्ठ विश्वद्वारा पूज्यनीय भव हरेक ब्राह्मण बच्चा वर्तमान समय विश्वको सर्व आत्माहरूमा श्रेष्ठ छौ र भविष्यमा विश्वद्वारा पूज्यनीय हुन्छौ। नम्बरवार भएर पनि लास्ट नम्बरको दाना पनि विश्वको अगाडि महान छ। आजसम्म पनि भक्त आत्माहरूले लास्ट नम्बरको दानालाई पनि आँखामा राख्छन् किनकि सबै बच्चाहरू बापदादाको नयनको तारा हुन्, नुरे रत्न हुन्। जसले एक पटक मनदेखि, सच्चा दिलले आफूलाई बाबाको बच्चा निश्चय गरे, डाइरेक्ट बाबाको बच्चा बने, उनीहरूलाई महान वा पूज्यनीय बन्ने चिठ्ठा वा वरदान अवश्य मिल्छ।

स्लोगन:- स्थिति सदा खजानाहरूले सम्पन्न र सन्तुष्ट रहयो भने परिस्थिति बदलिन्छ।